

Neúprosný čas

Píseň: Poupata

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách (1. adventní neděli) slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 122, 1-2)

1 Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu!

2 A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme.

Modlitba:

Pane, ke komu bychom šli, za koho bychom Tě mohli směnit – vždyť Ty máš slova věčného života. Děkujeme za Tvou blízkost a prosíme o Tvé slovo, aby nás oslovilo, aby se dotýkalo srdcí, která mají vysoké hradby, kteří se nacházejí v žaláři pochybností, na kterých doléhají starosti světa. Přijď do našeho adventu a dej ať si uvědomujeme co je to za čas. Prosíme o Tvou přítomnost a Tvého Ducha. Amen

I. Čtení: (Mt 24, 37-44)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangelium podle Matouše, ve 24 kapitole, 37-44 verš.

37 Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noeho:

38 Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu,

39 a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všechny – takový bude i příchod Syna člověka.

40 Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán.

41 Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána.

42 Bďte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.

43 Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu.

44 Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 294

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání: (Ř 13, 11-12)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v knize Římanům, ve 13 kapitole, 11-12 verši.

11 Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili.

12 Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme se ve zbroj světla.

Milí bratři, milé sestry, milé děti.

Jsme na úplném začátku adventu – **co je nějaký příchod**. Až nyní začíná opravdový předvánoční a vánoční čas. Nezačíná v říjnu, jak to známe, když navštívíme obchody a vidíme reklamy na Vánoce. Nezačíná v listopadu, když vidíme ozdobené město vánočními symboly. Ale začíná první adventní neděli – teda dnes.

Dnes je ten čas, dnes nastala ta hodina. Ale k čemu? Jaký čas? Jaká hodina? Nevím jak vy, ale já ve svém životě, jsem měl občas chuť ten **neúprosný čas** buď zastavit, vrátit, nebo alespoň zpomalit. (příklad – hodiny). Vlastně někdy bych to chtěl i dnes. Chtěl jsem to včera, před týdnem, před měsícem. A víte co, ono se mi to nepodařilo. Nedá se to jako ve filmu Matrix. Nedokážu ten čas chytit a říct mu hele kámo, zpomal.

Dokážeme ten čas na hodinách vrátit (jednou za rok). Ale v našich životech, ten okamžik, ta chvíle se už nevrátí. V podstatě se nic nestalo – jen to, že jsme spali, o hodinu díl.

Čas jako zvláštní veličina. A v dnešním světě jako **vzácná hodnota, pro její nedostatek**, která se nedá nahradit množstvím peněz, iPodem, či iPhone. Žijeme přece v prostoru, který je vymezen časem. Náš život je ohraničený určitou chvílí. Mladí si často říkají, máme ještě čas, starý si řeknou, tak rychle to uběhlo.

Jenže co dělat, abychom žili smysluplně? Jak říká apoštol Pavel, abychom procitli ze spánku. Abychom nezaspali na vavřínech našich povinností a starostí. A to nejhorší, abychom nepropásli dobu skutečného příchodu Ježíše Krista.

Poznání, že Bůh přichází na svět, aby se stal služebníkem člověka, aby mu dal část své svatosti, je **pramenem nevysychající radosti**. Bylo by osudné odmítat tuto radost. Těšíme-li se ovšem a připravujeme na velké vánoční tajemství, na příchod Boha v lidské podobě na zemi, bylo by příliš jednoduché uvažovat o něm jen jako **divák a pozorovatel**.

Podstatné je, že mu dovolíme přijít k nám, že „*otevřeme brány dokořán*“. Chceme-li se podílet na velké vánoční radosti, tak něco je potřebné „*udělat*“: ne ale žádné velké a senzační věci, postačí, ukážeme-li dobrou vůli utvářet svůj život podle tajemství, jež Vánoce přinášejí. Možná se rozhodneme vyhradit si každý den zvláštní chvíli na modlitbu anebo dáme najevo přátelství někomu ve svém okolí.

Brzy však přijdeme na to, že tato předsevzetí nedokážeme dokonale naplnit, ale právě tím, že si uvědomíme svou bezmoc, otvírají se v nás dveře, jimiž může **vstoupit Spasitel**. Dokud jsme nezačali zpytovat hlubiny své bezmoci, necítíme jeho potřebu, a tak jsou před námi zavřeny brány velké radosti, kterou přináší Ježíš. Prožijeme-li bolestně vlastní neschopnost a zatoužíme-li po pomoci, jsme připraveni **přijmout osvobozující vánoční poselství**.

Ten vánoční čas buď bude něco, co nám uteče mezi prsty, nebo to bude něco, co bude výjimečné. Třeba vzácné setkání s rodinou, příjemné povídání s přáteli, zpívání a zamyšlení v kostele. Můžou se z toho stát chvíle, na které nezapomeneme, okamžiky, které nám udělají a přinesou radost i potěšení.

Příběhy lidí: *Znám člověka, který říká, že, když nejde neděli do kostela, není to pro něj neděle.*

Jiný zase trvá na pravidelných setkáních u snídaně, oběda a večeře, hezky společně.

Jeden zase povídá tolik, že to nejde už poslouchat a přece se to dá vydržet.

Vím o rodině, která se setkává, ne u televize, ale u zpívání a povídání.

Znám manžele, které si tohle kázání proberou ještě u nedělního oběda.

Zažil jsem víc než 30 lidí v místnosti, kde jsme se skoro nevešli, ale bylo nám dobře.

A jsou ještě jiné příběhy (a je jich mnoho) - to jsou vaše příběhy, které obohacují lidi kolem sebe. Je tady však jeden celkem **odlišný příběh**, který obohacuje každého z nás, o kterém jste už asi i slyšeli. Není to pohádka, není to sci-fi, nebude to fáma. Je o člověku, který přichází zrovna na Vánoce. Přináší také dar, který se nedá nahradit, který se nedá koupit. Ten dar je dáván z veliké lásky.

A vánoční svátky mohou být o stromečku, o dárečku, o adventním věnci, o pohádkách, o rybě a bramborovém salátu, o tom všem **Vánoce můžou být**, ale v tom všem nezapomínejme, proč ten svátek slavíme. Někdo se nám narodil a přinesl nám záchranu. A my si to nemáme jenom připomínat, jako nějakou dávnou vzpomínku, jako něco, co se stalo hodně dávno.

To očekávání, ten příchod, ta úžasná radostná zvěst - má naplnit naše životy, naše domovy, naše město, jako něco co se odehrává dnes. Zatím jenom čekáme a chystáme se na příchod Božího Syna. Můžeme však už dnes přemýšlet, jaký dar spolu s mudrci mu k jeslím přineseme. To nejlepší, co mu můžeme dát je náš **čas, modlitba a především náš život**.

Zkusme v adventu myslet na své rodiny, abychom během vánočního volna měli odvahu dávat svůj čas svým blízkým, především dětem. Chápu, že před Vánoce není moc času. Jak ale jinak chceme Vánoce prožít smysluplně, než že se na ně **připravíme**.

Navenek to vypadá jako banální úkol. Ale věřím, že dokážeme už nyní v adventu moudře rozlišovat, co ještě musíme, co je důležité, a co bychom sice mohli udělat, ale nestojí nám to za námahu a vlastně to ani nemá skutečnou hodnotu.

Dobře prožité Vánoce nám nespádnou do klína.

Modleme se:

Pane Ježíši, ty sám nás ustroj a vyzbroj, abychom obstáli v každodenních nástrahách a bitvách ubývajících noci. Abychom obstáli, až přijde ten tvůj den. Vyznáváme, že když na to přijde, často podlehne svým nedobrým sklonům i vášním. Býváme nerozhodní a rozpolčení. Slituj se nad námi! Pomáhej nám, abychom se včas přimkli k tobě a tak poznali tvou sílu. Amen.

Píseň: Poupata

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane Bože, voláme k tobě, modlíme se podle abecedy a nechceme v tom dělat žádné háčky:

A - jako **advent**, že někdo významný přichází

B - jsi ty, **Bůh** jediný a milostivý

C - jsme my, **církev**, tvůj lid, tak nás tady máš

D - jsou **díky** za toto ráno, do něhož jsme se mohli probudit a za všechno

E - to je tvé **evangelium** - dobrá zpráva pro naše životy

F - jako zkomolené **fšichni** jsme jedna rodina

G - jsi taky ty - **God** v angličtině, protože ty neděláš rozdíly mezi národy

H - je **hřích**, který se nám lepí na paty, když myslíme jen na sebe

CH - jako **chválíme** tě, že ty jsi Bůh milosrdenství

I - že si byl s námi **I** včera, **I** dnes a budeš s námi **I** zítra

J a K - je **Ježíš Kristus**, náš zachránce, který nám otevřel cestu k tobě

L - je **láska**, bez níž by život byl šedivý

M - je **máma**

N - jsou **nemoci**, které trápí nás a naše blízké, na něž myslíme

O - je **odpuštění**, bez kterého bychom se jen užírali a kousali

P - jsou **přátelé**, bez kterých by to nešlo

Q - nevím, Pane Bože, co znamená, ale ty to víš

R - je **radost**, kterou můžeme mít z tvé milosti, z druhých, z toho, že nejsme sami

S - že existuje **spravedlnost**

T - je **táta**

U - jako **učit se, učit se, učit se** - to musíme všichni celý život

V - je naše **víra** - často slabá a všelijak děravá, a přesto jistá, že nezůstává bez tvé odpovědi

W - je nám cizí

X - je znak **kříže**, na němž umřel Ježíš a zůstal věrný tobě

Y - je jako anglické „**yes**“, které říkáme tobě

Z - je jako **Země**, kterou si nám daroval. Amen.

A společně ještě voláme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: S 339

Posláni: (J 3, 36)

36 Kdo věří v Syna, má život věčný. Kdo Syna odmítá, neuzří život, ale hněv Boží na něm zůstává.

Požehnání: (Nm 6, 24-26)

24 Hospodin tě požehná a ochrání tě,

25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,

26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. ' Amen.

Píseň: Poupata